

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 12145-12-16 עלאא נ' חברת אלפטרא - אירוח תיירים בע"מ ואח'

בקשה 69

בפני כבוד השופט אביגדור דורות

בעניין:	פקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג-1983
ובעניין:	אלפטרא – אירוח תיירים בע"מ (בפירוק)
ובעניין:	פטרא הוטל – ניהול בתי מלון בע"מ (בפירוק)
ובעניין:	עו"ד אברהם משה סגל, מנהל מיוחד בעצמו
	"המנהל המיוחד"
ובעניין:	כונס הנכסים הרשמי מחוז ירושלים ע"י ב"כ עו"ד שמרית אוחיון
	"הכנ"ר"
ובעניין	1.היאם קרש 2.עווד סעיד 3.אורחי פרחי אלפטרא בע"מ ע"י ב"כ עו"ד אסעד מיזאוי

"המשיבים"

החלטה

1
2 לפניי בקשת המנהל המיוחד, עו"ד אברהם משה סגל (להלן: "המנהל מיוחד"), למסור לידי את
3 סמכויות ההפעלה והניהול של בית העסק הידוע כמלון פטרא, המצוי ברחבת שער יפו (רחוב סוק
4 עלון מס' 9) בעיר העתיקה בירושלים.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 6.12.16 הגיש עובד לשעבר של פטרא הוטל ניהול בתי מלון בע"מ (להלן: "פטרא הוטל") בקשת פירוק בעקבות קבלת מכתב פיטורים. באותו מועד הוגש גם בקשת פירוק של אלפטרא אירוח תיירים בע"מ (להלן: "אלפטרא") ע"י עובד אחר.
2. ביום 23.2.17 התקיים דיון בבקשת הפירוק של פטרא הוטל (פר"ק 12115-12-16) ובסופו ניתן צו פירוק ע"י כב' השופט ד' מינץ ועו"ד אברהם משה סגל התמנה כמנהל מיוחד. עו"ד סגל טען בדיון כי הוא ייצג בעבר עובד שעבד בחברת פטרא הוטל וכי חברה זו וחברת אלפטרא הן "אותה גברת בשינוי אדרת". מטעם עיריית ירושלים נטען בדיון כי חברת פטרא הוטל חייבת ארנונה בסכום העולה על 4 מיליון שקלים וכי העירייה תומכת בבקשת

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 12145-12-16 עלאא נ' חברת אלפטרא - אירוח תיירים בע"מ ואח'

בקשה 69

- 1 הפירוק. ב"כ הכנ"ר טענה בדיון כי נוכח הטענות בדבר חשש להברחת נכסים, יש צורך
2 במינוי מנהל מיוחד שיתחקה אחר הפעילות והנכסים של החברה.
3
- 4 3. באותו מועד התקיים גם דיון בבקשת הפירוק של אלפטרא (פר"ק 12145-12-16) ובסופו
5 ניתן צו פירוק ע"י כב' השופט ד' מינץ ועו"ד אברהם משה סגל התמנה כמנהל מיוחד. עיריית
6 ירושלים טענה בדיון כי חוב הארנונה של חברה זו עומד על למעלה מ-160,000 ₪.
7
- 8 4. ביום 26.3.18 הגיש המנהל המיוחד בקשה בהתאם לסעיפים 373, 374 לפקודת החברות
9 [נוסח חדש], תשמ"ג-1984 (להלן: "**פקודת החברות**"). בקשה זו סומנה כבקשה מס' 12
10 בתיק פר"ק 12115-12-16. לטענת המנהל המיוחד, המשיבים 2 ו-3 (היאם קרש ועווד סעיד)
11 עסקו באופן שיטתי בהברחת נכסי החברות שבפירוק (זכויות ההפעלה של מלון פטרא
12 וזכויות ההפעלה של אכסניית פאלם, בשכונת מוסררה בירושלים), תחילה מחב' פטרא
13 הוטל לחב' אלפטרא ולאחר מכן, מחברת אלפטרא אל המשיבה 4 (אורחי פרחי אלפטרא
14 בע"מ). בבקשה עתר המנהל המיוחד לפסק דין הקובע, בין היתר, כי המשיבה 2 והמשיב 3
15 יישאו באחריות אישית ללא הגבלה לחבויות פטרא הוטל וכן לכפות על משיבים אלה את
16 "החזרת הכסף או הנכס... בשיעור שייראה לבית המשפט, או לכפות עליהם תשלום כסף
17 לזכות החברה ככל שייראה לבית המשפט כפיצוי על מעשיהם".
18
- 19 5. בבקשה למתן הוראות טען המנהל המיוחד כי הוגשו לו (עד למועד הגשת בקשתו) בקשר
20 עם חב' פטרא הוטל תביעות חוב בסכום מצטבר הגבוה מ-4.5 מיליון שקלים על ידי עיריית
21 ירושלים (תביעת חוב על סך 4.5 מיליון שקלים) ועל ידי מס הכנסה (תביעת חוב בסכום של
22 22,100 ₪). בהקשר של סעיף 373 לפקודת החברות צוין בבקשה כי המשיבים 2 ו-3 ביצעו
23 העדפת נושים אסורה תוך תשלום של כ-100,000 ₪ לבנו של המשיב 3. בהקשר של סעיף
24 374 לפקודת החברות נטען בבקשה כי במהלך הליך הפירוק, הועבר סך של למעלה מ-
25 100,000 ₪ לידי בנו של המשיב 3 ללא ידיעת המנהל המיוחד, הכנ"ר ובית המשפט. יוער כי
26 בנו של המשיב 3 הוא שהגיש את בקשת הפירוק בתיק פר"ק 12115-12-16.
27
- 28 6. ביום 26.9.19 הגיש המנהל המיוחד את סיכומיו בבקשה למתן הוראות. במסגרת הסיכומים
29 ציין המנהל המיוחד כי הוכח שהחברות שבפירוק היו הבעלים של זכויות ההפעלה והניהול
30 של מלון פטרא ושל אכסניית פאלם וכי הנכס הוברח על ידם אל המשיבה 4 בכדי לחמוק
31 מתשלום חובות החברות שבפירוק "ולנשל את קופות הפירוק מן הנכס היחיד שהיה
32 בבעלותן". נטען כי על בסיס העובדה הנ"ל, ראוי לקבוע כי המשיבים 2-3 ניהלו את עסקי
33 החברות שבפירוק תוך כוונה לרמות את הנושים ועליהם לשאת "באחריות אישית ללא
34 הגבלה לחובות החברות שבפירוק, כולן או מקצתן".

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 12145-12-16 עלאא נ' חברת אלפטרא - אירוח תיירים בע"מ ואח'

בקשה 69

1 ביחס לסעיף 374 נטען בסיכומי המנהל המיוחד כי על בסיס העובדות שהוכחו, יש לכפות
2 על המשיבים 2-3 "להשיב את נכסי החברות שבפירוק" (זכויות ההפעלה והניהול) שהוברחו
3 אל המשיבה 4, לידי החברות שבפירוק.
4
5 המשיבים 2-3 טרם הגישו סיכומים בבקשה למתן הוראות, חרף הוראת בית משפט זה,
6 וזאת משני טעמים. על פי הטעם הראשון, הופקד בקופת בית המשפט סך של 2 מיליון
7 שקלים, בהתאם להחלטה מיום 6.10.20 וזאת נוכח התחייבות המשיבים לשאת בחובות
8 החברות שבפירוק, התחייבות שאמורה להביא את הליכי הפירוק לידי סיום. על פי הטעם
9 השני, הבקשה לחיוב אישי של המשיבים 2-3 אינה בשלה להכרעה לגופה, כל עוד לא
10 התבררו סופית היקפם של חובות החברה. לטענת המשיבים, בעוד שהמנהל המיוחד אישר
11 את שתי תביעות החוב של עיריית ירושלים בסך כולל של 4,136,819 ₪, הרי שהחוב של
12 החברות שבפירוק אינו יכול לעלות על סך של 1,011,543 ₪, וזאת בין היתר, עקב פסיקת
13 ריבית על קרן חוב הארנונה, בשיעור העולה על המותר בסעיפים 75 ו-134 לפקודת פשיטת
14 הרגל [נוסח חדש], תש"מ-1980 (להלן: "פקודת פשיטת הרגל"). עוד טענו המשיבים כי
15 בעוד שהמנהל המיוחד אישר את שתי תביעות החוב של רשות המסים בסך של 524,029 ₪,
16 הרי שסך החוב אינו יכול לעלות על 479,196 ₪ (בחישוב הריבית לפי סעיף 75 לפקודת
17 פשיטת הרגל). כמו כן, הוגשה תביעת חוב של חברת בריספורד, אשר טרם הוכרעה על ידי
18 המנהל המיוחד. בכל הנוגע להכרעות החוב של המנהל המיוחד ביחס לתביעות החוב של
19 עיריית ירושלים ורשות המסים, הגישו המשיבים ערעורים המתבררים בהליכים נפרדים
20 ממסגרת תיקי הפירוק.
21

הבקשה למסירת זכויות ההפעלה והניהול

22
23
24 8. בכל הנוגע לבקשת המנהל המיוחד למסירת זכויות ההפעלה והניהול (בקשה 69) טענו
25 המשיבים, בין היתר, כי החברות שבפירוק חדלו מלהחזיק ב"נכס" של החברות בשנת
26 2014, שנים לפני מתן צווי הפירוק, בסמוך לאחר הפסקת פעילותה של אלפטרא. נטען,
27 אפוא, כי החברות שבפירוק אינן מחזיקות הנכס ואין להן שום זכויות בנכס. לעצם העניין,
28 נטען כי המנהל המיוחד לא פירט בבקשתו תכנית מוצעת להפעלת בית המלון, מקורות
29 המימון של ההפעלה, היקף ההכנסות הצפוי, היקף הרווח הצפוי, ופרק הזמן שלגביו
30 מבוקשת ההפעלה.
31
32 9. בתשובת המנהל המיוחד לתגובת המשיבים, טען המנהל המיוחד כי הנכס היחיד של
33 החברות שבפירוק הוברח על ידי המשיבים 2-3 אל המשיבה 4; כי החברות שבפירוק
34 נושאות עד היום בתשלומי הארנונה לעיריית ירושלים ובתשלומים שוטפים של חשמל, מים
35 וטלפון, ומאידך, המשיבה 4 משלשלת לכיסה את הכספים ודמי האירוח הנגבים מן

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 12145-12-16 עלאא נ' חברת אלפטרא - אירוח תיירים בע"מ ואח'

בקשה 69

- 1 התיירים המתאכסנים במלון. בכל הנוגע לתביעות החוב, טען המנהל המיוחד כי סך
2 תביעות החוב שהוגשו מגיע לכ-8.7 מיליון שקלים ולכן הסכום החלקי שהופקד בקופת
3 הפירוק (2 מיליון שקלים) מהווה 23% מסך תביעות החוב. ביחס לטענה כי לא ניתן עדיין
4 להכריע בבקשה לחיוב אישי, טען המנהל המיוחד כי אין קשר בין הדיון בהיקף החובות של
5 החברות שבפירוק ובין שאלת חיובם האישי של המשיבים 2-3 בחובות החברות.
6
7 בדיון שהתקיים ביום 5.4.22 טענה ב"כ הכנ"ר כי ניתן להכריע בבקשה לחיוב אישי, מבלי
8 שהוכרעה המחלוקת ביחס להיקפם של החובות, שהרי מחלוקת זו תוכרע בהמשך
9 והמשיבים 2-3 ידעו את הסכום הסופי בו הם חויבו. נטען שאין מניעה להכריע בשלב זה
10 בבקשה מס' 69, הואיל והמשיבים 2-3 הבריחו את הנכס של החברות שבפירוק (זכויות
11 ההפעלה והניהול של המלון) למשיבה 4.
12

דיון והכרעה

- 13
14
15 11. אין מחלוקת כי ההפעלה והניהול של מלון פטרא עברה בשנת 2014 למשיבה 4, דהיינו,
16 החברות שבפירוק חדלו לנהל את המלון בשנת 2014, לפני מתן צווי הפירוק (בשנת 2017).
17
18 12. בנסיבות אלה עתר המנהל המיוחד למתן צו שיורה למשיבים 2-4 למסור לו את מלוא
19 סמכויות וזכויות ההפעלה והניהול של מלון פטרא. הקושי בבקשת המנהל המיוחד, נעוץ
20 בכך שהמשיבה 4 (שאינה מצויה בהליכי חדלות פירעון) מפעילה את המלון משנת 2014,
21 בעוד שהחברות שבפירוק חדלו מהפעלת המלון באותו מועד. השאלה היא, האם ניתן
22 להפקיע מן המשיבה 4 את זכויות ההפעלה והניהול של הנכס.
23
24 13. לדידי, התשובה לשאלה זו היא שלילית. המנהל המיוחד לא עתר לבית המשפט בבקשה
25 לבטל את הברחת הנכס של החברות שבפירוק, שבוצעה לטענתו בשנת 2014, עת הוברח
26 הנכס של החברות שבפירוק למשיבה 4. המנהל המיוחד הגיש את הבקשה לחיוב המשיבים
27 2 ו-3 באופן אישי, וכן, את הבקשה הנוכחית למסירת זכויות ההפעלה והניהול של המלון
28 מידי המשיבה 4 אליו.
29
30 14. בדיון מיום 5.4.22 טען המנהל המיוחד כי הבקשה לחיובם האישי של המשיבים 2-3 היא
31 "האדן" של בקשה מס' 69 וכי הכרעה בבקשה לחיוב אישי "מביאה לכך שזכויות ההפעלה
32 והניהול של המלון צריכות לעבור לידי של המנהל המיוחד" (עמ' 2 לפרוטוקול, שורות 5-
33 11). קיימים מספר קשיים בעמדה זו. ראשית, הבקשה לחיוב אישי טרם הוכרעה ובשלב
34 זה, לא ניתן לבסס עליה את הבקשה למסירת זכויות ההפעלה והניהול של המלון, במיוחד
35 כאשר המשיבה 4 אינה צד לבקשה מס' 12 בתיק פר"ק 12115-12-16.

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 12145-12-16 עלאא נ' חברת אלפטרא - אירוח תיירים בע"מ ואח'

בקשה 69

1
2 15. שנית, וכאן העיקר, קיים קושי משפטי בבקשה לגופה. קושי זה נעוץ בהוראות פקודת
3 החברות, להבדיל מהוראותיו של חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, תשע"ח-2018 (להלן:
4 "חוק חדלות פירעון"). במקרה של פשיטת רגל של יחיד, קובע סעיף 96 לפקודת פשיטת
5 הרגל את בטלותה של הענקת נכסים שנעשתה על ידי פושט הרגל בין שנתיים לעשר שנים
6 שקדמו להכרזתו כפושט רגל. בית המשפט העליון קבע כי הוראה זו אינה חלה בפירוק
7 חברות (ע"א 471/68 יעקב נ' המפרקים של מקיף בע"מ (בפירוק), פ"ד כ"ג(1), 65, 68-69;
8 רע"א 86/89 פריצקי נ' ברגזון מפרקיה של גני אביב הנדסה ובניין בע"מ, פ"ד מ"ג(1), 424,
9 426(1989)). בית המשפט העליון פירש את סעיף 353 לפקודת החברות באופן שהוא מחיל
10 את דיני פשיטת הרגל הנוגעים לקביעת זכויות הנושים המובטחים והבלתי מובטחים בלבד,
11 ולא את יתר הדינים המתייחסים להיקף מסת הנכסים שבפירוק (צ' כהן, פירוק חברות
12 (מהדורה שנייה) כרך א' עמ' 510-511). בהקשר זה ראוי לצטט מדבריה של פרופסור צ' כהן
13 בספרה הנ"ל, בעמ' 514-515:

14
15 "לדעתי, ראוי היה שהמחוקק הישראלי יתקן את הדין המקומי בסוגיה זו ויכלול
16 בו הוראה שתחול על המקרים של עסקאות בערך נמוך מהשווי הריאלי. עד
17 לתיקון סטוטורי זה ניתן יהיה לעשות שימוש בסעיף 373 לפקודת החברות,
18 ולהטיל באמצעותו אחריות על נושאי משרה שנתנו יד להברחת נכסי החברה
19 בדרך של עסקאות במחיר הנמוך משווי הריאלי, שכן התנהגות כזו עלולה
20 להיכנס לגדר דרכי מרמה. עם זאת, יש להיות ערים למגבלותיו של הסעיף:
21 ראשית, אין הוא גורם לבטלות העסקאות, אלא להטלת אחריות אישית; שנית,
22 הוא מותנה בהוכחתה של כוונת מרמה.

23
24 הוראה נוספת, שניתן לעשות בה שימוש בשלב הביניים שלפני התיקון
25 הסטוטורי של המצב המשפטי בסוגיה, היא סעיף 374 לפקודת החברות.
26 הוראה זו מאפשרת להגיש תביעה נגד נושאי משרה בחברה בגין הפרת חובה על-
27 ידיהם. בשימוש בהוראה זו אין נתקלים בבעיה השנייה המוזכרת לגבי סעיף
28 373, אך נותרת בעינה הבעיה הראשונה, דהיינו – העסקה אינה בטלה, אלא ניתן
29 להגיש תביעה נגד נושאי המשרה שהפרו בביצועה חובה כלפי החברה."

30
31 חוק חדלות פירעון כולל הוראות העוסקות בביטול פעולה הגורעת נכסים מקופת הנשייה
32 וביטול פעולה להברחת נכסים. סעיף 221 לחוק חדלות פירעון קובע כדלקמן:

33
34 "בית המשפט רשאי להורות על ביטול פעולה הגורעת נכס מקופת הנשייה
35 שבוצעה במטרה להבריח את הנכס מנושים, גם אם במועד ביצוע הפעולה לא היה

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 12145-12-16 עלאא נ' חברת אלפטרא - אירוח תיירים בע"מ ואח'

בקשה 69

- 1 החייב בחדלות פירעון, ובלבד שמועד ביצוע הפעולה חל בתקופה שתחילתה שבע
2 שנים לפני מועד הגשת הבקשה לצו לפתיחת הליכים ושסיומה במועד מתן הצו
3 (בסימן זה – פעולה להברחת נכס); בבוא בית המשפט להורות כאמור, רשאי הוא
4 להביא בחשבון אם מי שהנכס הועבר אליו קיבל אותו בתום לב.
5
6 העולה מן המקובץ הוא כי פקודת החברות, בניגוד לחידוש שבחוק חדלות פירעון, אינה
7 כוללת הוראה בדבר בטלות פעולה שבוצעה במטרה להבריח נכס מנושים, אשר בוצעה
8 מספר שנים לפני פתיחת הליך חדלות הפירעון של התאגיד שהיה בעל הנכס.
9
10 16. את טענת המשיבים, כי לא ניתן להכריע כעת בבקשה לחיוב אישי, בטרם הוכרעו
11 המחלוקות לגבי היקף החובות של החברות שבפירוק, איני מוצא לקבל. הטעמים למסקנתי
12 זו יפורטו להלן.
13
14 17. המשיבים הצביעו בתגובתם על פסק דין בע"א 7516/02 ד"ר דוד פישר נ' רו"ח צבי יוכמן,
15 פ"ד (1) 69 כאסמכתה לפרופוזיציה כי לא ניתן להכריע בבקשה לחיוב אישי, בטרם
16 התברר היקף חובות החברות שבפירוק. דומה שב"כ המשיבים לא דייק בטענתו זו. בית
17 המשפט העליון פסק באותו עניין כי הקביעה כי מי שניהל חברה אחראי לפי סעיף 373
18 לפקודת החברות אינה מחייבת בהכרח את חיובו לשאת באופן אישי בכל חובות החברה:
19 "אחריות לחוד ושיעור החבות לחוד" (שם, פסקה 28 לפסק דינו של כב' השופט (כתוארו
20 אז) א' ריבלין). בית המשפט יכול לחייב את מי שניהל חברה בחלק מחובות החברה ולא
21 במלוא החובות. מכאן, לא משתמע כי לא ניתן, בהכרח, לחייב את מנהלי החברה בתשלום
22 חובותיה, בטרם התברר ההיקף המדויק של החובות. כב' השופט א' ברק (כתוארו אז) ציין
23 בעניין ד"ר דוד פישר כי יש לשקול שיקולי צדק הנוגעים לחלקו של מנהל החברה בתרומתו,
24 להיקפה של התרומת, ולמידת תרומתו לקריסת החברה וכן לשקול את האפשרות כי חלק
25 מהאחריות מוטלת על כתפיים אחרות (פסקה 7 לפסק דינו של כב' השופט א' ברק).
26
27 18. בע"א 313-10 בועז יונה נ' כונס הנכסים הרשמי (2010) דן בית משפט זה (כב' סגן הנשיאה,
28 יי צבן) בתביעה שהגיש המנהל המיוחד, עו"ד יצחק מולכו, נגד החייב – בועז יונה. בפסקה
29 8 נקבע באותה החלטה כך:
30
31 "בנסיבות אלה, המסקנה היא כי יש לקבל את בקשת המנהל המיוחד ולהצהיר,
32 בהתאם לסעיף 373 לפקודה, כי החייב נושא בחובות חפציבה (אשר היקפם
33 המדויק טרם ידוע נכון להיום). יוער, כי לאור המסקנה אליה הגעתי, אין צורך
34 לדון בשאלה האם יש מקום לעשות שימוש בסעיף 6 לחוק החברות (שעניינו
35 הרמת מסך) במקרה דנן."

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 12145-12-16 עלאא נ' חברת אלפטרא - אירוח תיירים בע"מ ואח'

בקשה 69

- 1
2 באותו מקרה, לא ראה בית המשפט בעובדה שהיקף החובות של קבוצת חפציבה טרם נקבע,
3 כמונעת את הטלת האחריות האישית על מי שניהל את הקבוצה.
4
5 19. אכן בית המשפט הדן בבקשה להטלת אחריות אישית רשאי לחייב את מנהל החברה בחלק
6 מן החובות. בבש"א (י-ם) 447/05 א.ש. ישראלי יבוא ושיווק בע"מ (בפירוק) נ' ישראלי
7 אברהם (2008) קבע בית המשפט זה (כב' השופט י' שפירא) כך (פסקה 9):
8
9 "לעניין הגבלת האחריות נאמר בע"א 4747/93 דומות טקסטיל נ' דוד ביטי, פ"ד
10 (2) 27, כדלקמן:
11 כפי שראינו לעיל, גם בעניין קופל טורס וגם בעניין מנור, מוזהר ועומד בית
12 המשפט לנהוג זהירות כאשר הוא בא לחייב דירקטור מעבר לנזק שגרם. גם סעיף
13 373 לפקודה נותן לבית המשפט שיקול דעת להצהיר על חבות חלקית בלבד של
14 דירקטורים לפי סעיף 373, הגביל לא אחת את היקף האחריות. כך, למשל, בעניין
15 קופל טורס, הוגבלה אחריות עזבונה של המנהלת המנוחה לכדי 500,000 ₪ מתוך
16 חוב של כמיליון דולר. כך גם בעניין כוכב השומרון הוגבלה אחריות הדירקטור
17 למחצית סכום החובות הבלתי מובטחים, ולא יותר מתקרה מסוימת". (שם, 36).
18 (כן ראו: ע"א 125/89 רו"ח בלס נ' עזבון המנוחה רוזנברג ז"ל, פ"ד מו(4) 441, עמ'
19 452).
20
21 בפסק הדין שצוטט על ידי המפרק: ע"א 7516 ד"ר דוד פישר נ' רו"ח צבי יוכמן
22 [פורסם בנבו], נקבע כי יש הבדל בין קביעת האחריות לתשלום חובותיה של
23 החברה ובין שיעור החבות. כב' השופט (כתוארו אז) א' ריבלין, קבע:
24
25 "הקביעה כי המערער אחראי לפי סעיף 373 לפקודה אינה המחייבת, בהכרח, את
26 חיובו לשאת באופן אישי בכל חובותיה של החברה. אחריות לחוד, ושיעור החבות
27 לחוד." (שם, פסקה 28)
28
29 20. בת"א 137/93 קיסריה גלנויט תעשיות בע"מ (בפירוק) נ' אברהם שפירא, פ"ד תשנ"ו (2)
30 (1992) עתרו מפרקי החברה להצהרה כי הדירקטורים של התשלובת אחראים באופן אישי
31 לחובות התשלובת ולסעד לפי סעיף 374 לפקודת החברות. המפרקים ביקשו לפטור אותם
32 מתשלום אגרה בגין הגשת ההליך, עקב היות ההליך "הליך ביניים" הפטור מאגרה. בית
33 המשפט המחוזי בתל אביב קבע כך:
34

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 12145-12-16 עלאא נ' חברת אלפטרא - אירוח תיירים בע"מ ואח'

בקשה 69

"גם אם תיתן ההצהרה המבוקשת ולאחר מכן צו הכפייה, אין ניתן לקבוע היום את שיעורו של החיוב הכספי. לפי המצב המשפטי הקיים היום, היינו, ביום הגשת העתירה, לא ברור היקף חובותיה הכולל של התשלובת. חובות כאלה אמנם קיימים וכנראה בסכומים גבוהים מאוד (שהרי אם לא כן, לא היה מתבקש, וכמובן לא היה ניתן, צו לפירוק התשלובת). עם זאת, חובות אלה לא אושרו עדיין על ידי המפרקים או על ידי בית המשפט על פי תקנות החברות (פירוק) והוראת פרק ד' לתקנות פשיטת הרגל, תשמ"ה-1985. מכל מקום, לא נטען אחרת מטעם הצדדים או מי מהם.

במצב דברים זה, גם אם ישתכנע בית המשפט, כי יש ליתן את ההצהרה המבוקשת נגד המשיבים וגם אם יכפה עליהם החזרת כספים לתשלובת, אין ניתן עדיין לקבוע (נכון להיום) חיוב או החזרה של סכומים ספציפיים, שהרי חובות התשלובת לא אושרו כאמור, ומלא היקפם המדויק אינו ידוע בשלב זה."

בית המשפט המחוזי קבע כי תשולם אגרה המתאימה להליך ששווי הסעד המבוקש אינו ניתן לביטוי בכסף.

21. העולה מן המקובץ הוא שניתן להכריע בבקשה לחיוב אישי, אף אם היקפם המדויק של החובות טרם הוברר. המסקנה היא כי יהיה על המשיבים 2-3 להגיש סיכומים בבקשה מס' 12 ובשלה העת להכריע בבקשת המנהל המיוחד לחיובם האישי של משיבים אלה.

22. בירור היקף החובות של החברות שבפירוק יימשך במסגרת הדיונית הנפרדת, בגדרה הוגשו ערעורים על הכרעות החוב של המנהל המיוחד, ביחס לחובות לעיריית ירושלים (ארנונה) ולמס הכנסה.

23. העובדה שהופקד בקופת הפירוק סך של 2 מיליון שקלים אין בה כשלעצמה כדי לעכב את ההכרעה בבקשה לחיוב אישי, לאור טענת המנהל המיוחד כי היקף החובות עומד על כ-8.7 מיליון שקלים.

סוף דבר

24. לאור כל האמור לעיל, בקשתו של המנהל המיוחד למסירת זכויות ההפעלה והניהול של המלון מידי המשיבה 4 לידיו, נדחית.

25. על המשיבים 2-3 להגיש סיכומים בכתב בבקשה לחיוב אישי (בקשה מס' 12 בתיק פר"ק 12115-12-16) וזאת תוך 45 ימים מהיום.

בית המשפט המחוזי בירושלים

פר"ק 12145-12-16 עלאא נ' חברת אלפטרא - אירוח תיירים בע"מ ואח'

בקשה 69

1

2

26. הואיל ולא קיבלתי את טענות המשיבים ובקשת המנהל המיוחד נדחתה מטעמים שלא

3

נטענו על ידם, אין מקום למתן צו להוצאות בבקשה זו.

4

5

המזכירות תמציא החלטה לב"כ הצדדים.

6

7

ניתנה היום, י"ב ניסן תשפ"ב, 13 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.

8

אביגדור דורות, שופט

9

10